

Sygn. akt II KZ 58/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 16 grudnia 2015 r.,
w sprawie **Ł. J.**
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału II Sądu
Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 30 października 2015 r., sygn. akt II AKo157/15,
o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 22 czerwca 2015 r. **Ł. J.** wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, sygn. akt II Ko 528/05, zakończonej prawomocnym postanowieniem tegoż sądu z dnia 26 października 2005 r., sygn. akt II Ko 528/14, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 26 października 2005 r., sygn. akt IV Kzw 478/05, w przedmiocie zarządzenia wykonania kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 13 marca 2001 r., sygn. akt II K 834/00. We wniosku skazany zwrócił się także o ustanowienie adwokata z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 380).

W dniu 27 lipca 2015 r. zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi, wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie adw. E. Z., celem ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia opinii o braku podstaw do skierowania takiego wniosku (k. 389). W dniu 28 sierpnia 2015 r. do Sądu Apelacyjnego w Łodzi wpłynęła opinia o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie w/w postępowania (k. 395-397). Zarządzeniem z dnia 31 sierpnia 2015 r. skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k. 400). To wezwanie zostało doręczone skazanemu w dniu 23 września 2015 r. (k. 402), jednakże Ł. J. nie usunął w określonym terminie powyższego braku formalnego. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 30 października 2015 r. odmówiono więc przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania.

Odpis zarządzenia doręczono osobiście wnioskodawcy w dniu 9 listopada 2015 r. (k. 410), a w dniu 18 listopada 2015 r. do Sądu Apelacyjnego w Łodzi wpłynęło zażalenie Ł. J. na to zarządzenie. Skarżący podniósł, że wezwany do usunięcia braków formalnych nie mógł tego zrobić z powodu „nieznajomości prawa”. Skarżący wniósł o zapoznanie się ze sprawą i pozytywne rozpatrzenie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 545 § 2 k.p.k. stwierdza jednoznacznie, że jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Obowiązek ten określany jest powszechnie jako przymus adwokacki, chodzi bowiem o to, by przedmiotowy wniosek opracował podmiot fachowy. Użyte w tym przepisie sformułowanie „powinien” jest równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu w nim zawartego. A zatem złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez samego wnioskodawcę (skazanego, ukaranego), jest czynnością prawnie bezskuteczną. (zob. T. Grzegorzczuk, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 1153; postanowienia Sądu

Najwyższego: z dnia 13 września 2012 r., III KZ 67/12, Lex Nr 1220908; z dnia 21 listopada 2012 r., IV KZ 65/12, Lex Nr 1228644; z dnia 30 września 1996 r., V KZ 47/96, OSNKW 1996, Nr 11 – 12, poz. 88).

W przedmiotowej sprawie skazany nie był uprawniony do sporządzenia osobiście wniosku o wznowienie postępowania. Brak formalny wniosku polegający na niezachowaniu przymusu adwokacko – radcowskiego mógł być usunięty przez Ł. J. tylko poprzez osobiste ustanowienie pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego z wyboru, gdyż został prawidłowo do tego wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Wezwanie do usunięcia braku formalnego z dnia 31 sierpnia 2015 r. zawiera wyczerpujące pouczenie w tym zakresie wraz z konsekwencjami prawnymi nieusunięcia tego braku.

Dodać także należy, że obrońca wyznaczony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym lub w postępowaniu o wznowienie postępowania, powinien sporządzić i podpisać kasację lub wniosek o wznowienie postępowania albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji lub wniosku o wznowienie postępowania. W swojej decyzji w tym zakresie jest on autonomiczny i nie musi spełniać oczekiwań skazanego. Z tego właśnie uprawnienia skorzystała wyznaczona w niniejszej sprawie z urzędu na obrońcę – adwokat E. Z., skoro nie znalazła prawnych podstaw przewidzianych w art. 540 k.p.k. (i następne), do złożenia wniosku o wznowienie postępowania i swoje stanowisko w sposób należyty uzasadniła. W związku z tym w niniejszym postępowaniu został skazanemu w sposób wystarczający zapewniony standard realizacji jego prawa do obrony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.